

Ratkaisu 2000-ongelmaan

Epätieteilijät keksivät patenttilääkkeen vuodenvaihteen Y2K-tietokoneongelmiin

Suomen Epätieteellisen Seuran tietokone-ekspertit ovat viettäneet unettomia öitä yrittäessään keksiä ratkaisua vuodenvaihteen tietämiin ennustetulle tietokoneongelmalle (Y2K). Epätieteilijät ovat todenneet ratkaisun löytämisen suhteellisen vaikeaksi. He päätyivätkin vuosituhannen loppumetreillä soveltamaan Albert Einsteinin suhteellisuusteoriaa sekä Stephen Hawkingin tutkimuksia ratkaistaakseen tämän polttavan ongelman.

Kaikki suhteellisuusteoriaa vähänkään tuntevat tietävät suhteellisuusteoriaan olennaisesti liittyvät perusasiat. Einsteinin kirjoitti nimittäin hyvin yksinkertaisen yhtälön: Energia=kappaleen massa kertaa valon nopeus potenssiin kaksi ($E=mc^2$). Einsteinin suhteellisuusteorian mukaan kappaleen massa kasvaa kappaleen nopeuden kasvaessa. Samalla kappaleen koko pienenee ja kappaleen, esimerkiksi avaruuskapselin, sisällä aika hidastuu suhteessa paikkaan josta kappale on lähtenyt liikkeelle.

Alun alkaen epätieteilijät tutkivat suhteellisuusteorian soveltamista erittäin suurten tavaroiden vaatiman säilytystilan ja varastointiaikojen minimointiin. Koelaboratoriossa tapahtuneen tietäntyyppisen alkuräjähdyksen johdosta tutkijoiden huomiokyky kuitenkin herpaantui hetkeksi varsinaisesta tutkimuksesta ja syntyi luova oivallus soveltaa teoriaa vuoden 2000 ongelman ratkaisuun.

Sveitsistä epätieteilijöillä lainassa olleen hiukkaskiihdyttimen avulla epätieteilijät testasivat erittäin pienen mikroprosessorin toimintaa lähes valonnopeuteen kiihdytetyssä tilassa. Kun mikroprosessoriin oli ohjelmoitu kellolaite, se näytti kiihdytyskokeen jälkeen huomattavasti vähäisempiä lukemia kuin vertailukello, joka oli sijoitettu paikallaan olevaan tietokoneeseen.

Lopulta epätieteellisen laboratorion henkilökunta päätyi mullistavaan löydökseen: äärimmäiseen nopeuteen kiihdytetyn raketin sisälle ahdettujen tietokoneiden kellot hidastuvat silminnähden. Tämä todettiin useilla peräkkäisillä kauko-ohjatuilla video-otoksilla. Koeraketit ammuttiin ensin virtuaaliavaruuteen ja raketin sisällä tietokonenäyttöjen kellonaika nauhoitettiin videokaseteille. Kun kasetit oli lähetetty palautussukkuloilla takaisin maahan, voitiin kellonaikoja vertailla. Epätieteilijät totesivat avaruudessa ajan kulkeneen huomattavasti hitaammin kuin maan päällä.

Epätieteilijät ovat laskelmissaan päätyneet siihen, että jos 15.12.1999 singotaan tietokone avaruuteen kiihtyvällä nopeudella kohti avaruuden peruskoordinaattia, ns. alkuräjähdyksen keskipistettä eli singulariteettiä, saavuttaa avaruuskapselin sisällä olevan tietokoneen päivyri vuoden 2000 vasta 768:n maan pinnalla vietetyn vuoden kuluttua. Siihen mennessä vuoden 2000 ongelmaan on jo

ehditty keksiä lopullinen ratkaisu. Ajankulun hidastaminen antaa ongelman ratkaisemiselle siis niin paljon lisääaikaa, että ongelma käytännössä häviää tapahtumahorisonttiin (avaruudessa leijuvien ns. mustien aukkojen reuna-alue). Tämähän on muutoinkin aika yleinen ongelmanratkaisutapa. Jos asia tuntuu visaiselta, on ihminen monasti omiaan siirtämään ongelman ratkaisemista tuonemmas, horisonttiin (taiteilijapiireissä taivaanranta).

Tutkiessaan avaruuden alkukoordinaattia, singulariteettiä, on epätieteilijöille pälkähtänyt päähän kauhea aavistus. Koko alkuräjähdyksen ja alati laajeneva maailmankaikkeus saattaa olla kosmoksen monimutkaisuudesta pyörälleen menneen tiedemaailman hätäpäissään keksimä selitys, jotta rahvas voisi hahmottaa edes jonkinlaisen käsityksen kosmoksesta. Tähän epäilykseen epätieteilijöillä on historialliset ja erittäin painavat perusteet. Kaikkihan me tiedämme, että ihmisen maailmankäsitys perustui aikanaan siihen, että maa on pannukakku. Tähän uskottiin vuorenvarmasti kunnes tosin todistettiin. Tämänkin jälkeen uskottiin vakaasti, että aurinko kiertää maan ympäri. Oletettiin, että maa olisi kaiken keskipiste. Tämäkin uskomus todistettiin vääräksi.

Epätieteilijät ovat mittalaitteillaan osoittaneet, että alkuräjähdysteoria ei perustu mihinkään. Ennen alkuräjähdystä ei ollut edes aikaa, koska kello keksittiin kauan sitten ja alkuräjähdykseen oli vielä pidempi aika. Kosmoskynäkin on keksitty vasta tällä vuosituuhannella. Maailmankaikkeus ei epätieteilijöitten mielestä perustukaan fyysiikkaan vaan se on sen sijaan psyykinen ilmiö. Psyykkisten ilmiöitten tutkimiseen epätieteilijöillä ei kuitenkaan ole käytössään muita välineitä kuin viivoitin. Tästä syystä eivätkä epätieteilijät eivät kykene tutkimaan asiaa enempää.

Lisätiedot: puheen ja toiminnan johtaja Jaakko Koskinen (0500 540 111) ja wappumestari Jyri Lehtonen (040 511 38 17).